

1. אלה דברי בפרה
אשר צוחה כי את מטה
בלבנה את טהרה של ישראל
בגאון מזבוב מילך
ברוכב: דברם כח סט
2. והשומרים את דבר
הברית אשר עשום את
אתם מלען תשכליו את
כל אשך תעשון:
3. אරור אדאייש אשר
יעשה פסל ומוקה
ותובעת כי מעשה קרי
תחרש שבט ברוך ונבו כל
העם ואמריו אמרו
דרם כח טו
4. ויהי כי יביראך
אל לודיק אל האזני אשר
אתה בא שמה לשלשתה
ונרתקה את הרכבה על
על דור עקיב:
5. אלה יעמדו לבך
העם על גורם
בערכבים את תירון
שמעון ולוי והודקה
וישבר ריזוף ובונם:
דרם כח כב
6. וצאלה יעמדו על
הקללה בדור ערך
ראובן דוד ואשר ובודה
כן נפצלין: דברם כח ז'

ל' מהד מישלאן זך עשרה תנ'ת' ומיינ' נפי סל'ת' למ' יוקע עליין כל קולא מס אהן מועה. סל'ת'ר סוקס'ם מאנקן זוג ולמדנו כל קמורי דרכ'תיך ויד'ב'ך ר' נל'יו מנט'ן מועה צומל'ם (ויס'ל'ם ר'):

קיה
כלומר
י"ג
פלט

רבי שמעון מוציאא חד גרייז. קמי מסיים נט צילעןלמי וכט ר' ס' חומרא ליין לך כל דצע ובדכי מן קתולא טהין געליא מקען'ו צליותם שמיס עסלא נצלהו ולום ידענער מהמען צממל דלית כננד כל צבע וצפוי ויז' צמלהו ייז' צכלון ויז'

רביע ערי שמונה שמונה עשרה וכן בסני וכן בערובות דברי הברית אשר צוה ה' בתייב ² ושמורתם את דברי נמצא מ"ח בריתות על כל מוצאי הר גרים והר עיבל שבדבר ובפלוגת רהני י. ישמעאל אומר ³ כלות טות באهل מועד ר' עקיבא ררטות נאמרו בסני ונשנו תשלשו בערובות מואב ⁴ ואין תחת ומשם אמר רבי לדברי זה ומצוות שבתוכה בתורה ארבעים ושמנה בריתות וזה איש כפר עכו אמר עון אין לך מצוה וממצוות שללא נכרתו עליה ארבעים של שיש מאות אלף ושלשת מאות וחמשים אמר רבי לדברי וזה אין לך כל מצוה וממצוות בריתו עליה ארבעים ושמנה יושם מאין בינייזו אמר רב וערבא דערבא אייכא ההורה בן נחמני מהורגמוניה לקיש כל הפרשה כולה לא אף וגואפת ⁵ אדור האיש ומסכה וגוי באדור סני ליה העורוה והולדן והליך לבני בבד עבודת כוכבים אדורין שך גרמו לו ת"ר ⁶ וננתה נחר גרים ואת הקלה וגוי אם למד שהתה ברכה קלה אלא להקרים ברכה כי יעדמו לבך את העם וכותנן ⁷ כל הברכות קודמות לומר ברכה וקלה ברכה קלה ואין כל הברכות להקישי ברכה לקללה כללה בליהם אף ברכה בלילה רם אף ברכה בלילה רם והפרט אף ברכה בכל ופרט אלו עוניין ואומרים Amen אף כהנים יציר ⁸ במדינה במקדש אומר את השם בכחבו

במ' א מ"י פ"ז מ"ל'
מפלת קָלֶל גַּם גַּמְגַּם
עֲצָן כְּוֹצָעֵר חַיִ' סִי'
קְנֵת קְשֻׁר יְגַן:
לְלָב מַיִ' סָס קָלֶל טָוָה:
לֹא גַּמִּי סָס קָלְכָה יָהָה:

תומפות שאנץ

אל לא זה הבא על העיטה
אשת אש והוליד
ומתוך בו שותה אסור לבא
בקול ואני מואס
והוליד לנו לבן עזם ועכבר
בעבורם כובדים
ומסהנו ונון דוש סלט כל
אלו שעשנאותו לבנדוף סלט
אתה לפ' פשאה אונת של
ערויות כגון שוכב עם
התהנות ואשת בעוי
אוחותו כלם בא בשעת איש
ולימיקת רוחו אויר שוכב
עם כל בלהמה וו אשת איש
ששנה מעשה בדקה
שמנאפתה. מקל אל בורי ואמו
בא לש השעת אש מלול
באבי ואמו שנדרלו
על למלעsuma רעים. משחה ערו
מפתחה אשת רעה שהיא
סומא בטהר אבהה יונתן
הונש כבורה. מיש גובל
ירוחה אב אל אש עירו
הרי הוא מסיג גובל ורעה
שנאסרה אש אלה. מכיה
רינו בסתרה שחר שוחר
להרגה פשע היהו נקודה
אחור המנך ולפנות לו
אשת אש ואוות ווות מתח
המאן מפשת גוף ירום פ"ה
אני יודע לדרש. ובוכין
שמשן מקץ פרש זה
המאן על שעת אש והוליד
מןנה כמן מודר ומתק
שבו מדור אחר לדור
בעיר אגדתא באין מרחוק
באש יאמין. ואבמצה שטא
גר שורא שורא ברא שן
לו לא ברא שורה שורה אינן
מודה שטא בנו גם גם אמו
אלמנה אסנה בעלה
וירושת עגונה calamaria
ויתה:

ה) נ"ל מכח רעשו סמתר
גוריס לו נלמאת סתמייו סמממות
בבדיקה מיס סקמיסים ליקם
צומד לאיכות נפק נוקם צומד
לקיים שופטן מלך פמגנץ ו'כו.

גיגל

אומר אורה שלש ברכות - ובמקרא ברכה אחת - במקרא אמר מנהנפה. מקהל נפיו ויהיו כבב על הפת לח מזולג טחין וטהרנו שגדלו וידלון רעים צבוי וונען כמו זו. משיג בזול רעדו צב על השם טהר סיג גזול. מכה רעדו וכזוקם זומד נקמת נפש נוקם שומד נזירות עוקב מהר סמנהך נספתו זו נמי יודע לדודו: יול כל פגלאו כוון קודמות נקנות. בגמינו כל סדרות מת נגען פקודה. כדי פין קול ממתה^ט: מרני כי גלען דממי נריל נאנס